

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2019

Obrácení křesťanů

V církvi „je voda a slzy: voda křtu a slzy pokání“. Sv. Ambrož

„Když teda jsem začínal vydělávat prachy, když mi bylo devět, začínal jsem sbíráním balónů za pět korun na hodinu, a potom jsem makal, makal, no a potom jsem chtěl auto, byt, barák, firmu, a když všechno to..., tak se vám změní ta motivace. Možná že je to s věkem, možná, že jsem už trošku nějaké sklerotickéj, ale mě dělá radost pomoci lidem a samozřejmě plno lidí ve mně nevěří. „On šel do politiky, aby si polepšil,“ samozřejmě to je nesmysl, ale je to změna tý filozofie a na sklonku života – mě už je 65, tak máte úplně jiné představy..... měníte motivaci a potom máte výčitky, že jsem se málo věnoval rodině, a že jsem ty děti zanedbával, sliboval jsem si, že těm druhým se budu věnovat a... to taky jako moc neplním, takže mě to štve, mám výčitky a vlastně... je to špatně, protože jsem si až na pohřbu mý mámy vlastně uvědomil, jak málo času jsem s ní strávil a mám z toho celkem jako trauma no... protože ten život jako uběhne strašně rychle a vlastně ty důležité věci člověk nedělá a stále se žene tady...“

Premiér Andrej Babiš v pořadu Xaver a host ve vysílání Čro (Premiéra 10.9.2019)

Na začátku psaní tohoto článku jsem ještě netušil, že mě zaujme rozhovor se současným premiérem, kde mluví mimo jiné o svých hodnotách, svých výčitkách, o tom, že v těžkých chvílích jej podepírá podpora sympatizantů, a doznává, že sice není věřící, ale věří ve vesmír, že chodí za nějakou paní, která hovoří s vesmírem atd... atd... Nejvíce mě ovšem zaujala slova o změně motivace...

Je možné, že jsou to slova autentická, že nejsou jen tahem, jak získat větší popularitu u veřejnosti, když se mluví o výčitkách a hodnotách. Vypadá to jako vyjádření blížící se k sebereflexi a ke změně motivace a hodnot. Takováto změna je v životě křesťana klíčovým pojmem a obvykle jí říkáme pokání a obrácení, změna smýšlení. Protože se v této době kvůli vyučování zvlášť zabývám svátostí smíření, která je svátostí obrácení a je jejím nejvýraznějším vyjádřením, mě tato slova až překvapila.

Obmytí, posvěcení, ospravedlnění ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a v Duchu našeho Boha – tak se nazývají účinky křtu. Tyto velké dary jsou vyjádřeny i obrazem „oblečení se v Krista“. Obrácení se ke Kristu, Boží život přijatý křtem, upevněný

biřmováním a řivený Eucharistií nás činí před Bohem svatými a neposkvrněnými, jako je i jeho řelo, Církev, snoubenka Kristova před Bohem svatá a neposkvrněná (Ef 5,27). A přece tento nový řivot neodstraní naši lidskou křehkost a slabost, ani náklonnost ke hřichu. Tato v nás pokřtěných zůstává. Křesťanský řivot se proto někdy nazývá bojem, a je to zápas o *obřacení* vedoucí ke svatosti a věčnému řivotu, kam jsme povoláni.

Písmo říká, že „*kdyř řekneme, ře nemáme hřích, sami sebe klameme a pravda v nás není.*“ (1Jan 1,8) Sám Ježíř nás učil modlit se „*odpuř nám naše viny*“ Lk 11,4. Pořítá se tedy se hřichem jako s naším neustálým řuvodcem.

Toto rozpětí mezi nebem a zemí, mezi současným stavem a cílem, mezi svatostí a poskvrněností, řaždodenně proříváme, a jsme povoláni ke svému vznešenému cíli. Každá vzpomínka na Boha, modlitba, bohoslužba... nás pozvedají k obřacení, k zatoužení po zralosti, k níř jsme povoláni.

Křest je tedy obřacení první a Kristus nás nepřestává volat k obřacení *druhému*. Je to nepřerušený hlas k celé církvi, která má ve svém lůně hřišníky. Je to tedy neustálé obřacení křesťanů, kteří Krista a evangelium již slyřeli a znají je. Církev je svatá (tak ji vyznáváme ve Věřím v Boha) a současně se má neustále očiřřovat skrze pokání a obnovu. Toto naše úsilí o obřacení vřak není zdaleka jen dílem naší vlastní iniciativy, ale je odpovědí na volání Boha, který si nás zamiloval jako první. (1Jan 4,10) Pohled Ježíře po jeho trojím zapření svého Mistra v Petrovi vyvolává slzy pokání a lítosti. Po svém zmrtyvýchvstání, se jej Ježíř ptá také třikrát: Milujeř mě? A Petr se obřací a lituje a chce Ježíře milovat, byt i nedokonalou láskou („*ty viř, ře t ř mám řád.*“ Jan 21, 15nn). Petr si je vědom své slabosti, ale zároveň je Kristem přitahován a chce jej milovat, chce se obřátit a obřacet...

Naše druhé obřacení není jen soukromá věc, ale je záležitostí církve. Kdyř v knize Zjevení řtíme o napomenutích církvi, je to napomenutí adresované celé církvi, ale kupodivu zní v jednotném čísle: „*Upamatuj se! ... Obřáť se tedy*“ Zj 2,5.16 Někdy ve farnostech vyjadřujeme tento společný rozměr pokání v obřadech kajících pobořností, zvlářtě v postu ři v adventu. Shromařřujeme se, abychom naznačili, ře je to společné nám všem, ře potřebujeme spolu vyjadřovat naši touhu po následování Krista, které je ale vzdáleno našemu vzoru.

Obřacení pro nás znamená program na celý řivot. Řád říkám, ře křest je programem na celý řivot... S obřacením nebudeme nikdy hotovi, ale je důležitá naše touha po něm, a neustálé vzepětí tímto směrem. Nejsem spokojen se svojí minulostí, ale vřitky mohou konstruktivně využít, kdyř hledím do budoucna s nadějí a chci a rozhoduji se podle Ježířova příkladu řít. Tak následujeme jeho volání... A neustále se necháváme oslovovat jeho příkladem a pozváním při každém řtení Písma, ať už v soukromí, nebo ve společenství. Jeho slovo nás vřdy při něčem usvědčí, ale také dá chuť řít dále.

S vydatnou pomocí a inspirací KKC od 1420 a s touhou po novém obřacení svým vlastním i celé církve.

Jindřich Kotvrda

Život ve farnosti

14.10. Výročí posvěcení našeho kostela
mše svatá v 18 hodin

20.10. Misijní neděle
Před kostelem bude Misijní koláč a káva.

27.10. končí letní čas (posun o hodinu zpět)

1.11. Slavnost Všech svatých
mše sv. v 7 a v 18 hodin

2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
mše sv. v 7 a v 18 hodin

Pobožnost za zemřelé
od 15:00 v kostele, poté společná modlitba na hřbitově.

3.11. Adorační den farnosti
Celodenní výstav Nejsvětější svátosti. Zahájení po mši svaté v 10 hodin, zakončení společnou adorací a svátostným požehnáním v 19:30.

17.11. Udílení svátosti nemocných
při mši svaté v 8:30

24.11. Slavnost Ježíše Krista Krále

1.12. První neděle adventní
Při každé mši sv. budou žehnány adventní věnce.

* * *

Mše svaté za nemocné
-28. října, 17. listopadu (8:30)

Mše svaté za zemřelé
-26. října, 30. listopadu

Mše svaté na úmysly dárců
- 14. října, 1. listopadu

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 10. 10. a 14. 11. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 19. 10. a 16. 11., začátek vždy ve 20.00.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 17. 10. a 21. 11., vždy po mši svaté na faře.

Večery chval

- v sobotu 5. 10. a 2. 11. od 20 hodin.

Misijní most modlitby

Před misijní nedělí se můžeme s celým světem pomodlit růženec za misie – dne 18. 10. po mši svaté.

* * *

Z pastorační rady farnosti

Poslední setkání pastorační rady bylo z velké části věnováno vzájemnému sdělování dojmů z knihy Jamese Mallona Proměna farnosti, kterou jsme měli za úkol přes prázdniny přečíst. Je to typ knihy, jejíž přečtení dokáže člověku otevřít oči a donutí ho přemýšlet nad otázkami, které mu dříve možná ani nepřišly na mysl. Jaká je naše farnost? Je všechno fakt tak skvělé, jak se na první pohled zdá? Jak nás vnímají nově příchozí a jaký je můj přístup k nim? Kde je moje místo ve farnosti? Co pro farnost dělám? Co můžu pro farnost udělat, aby byla lepší? A co může farnost udělat pro mě, abych byl lepší já? Nedávám přednost formě před obsahem? Dávám své víře možnost růstu? Zakládám svůj křesťanský život na osobním vztahu s Ježíšem nebo prostě jedu v zajetých kolejích? Kdyby někoho z vás zajímalo, jak jsem

se k těmhle otázkám dostal, řekněte si, rád vám knížku půjčím.

Jedním z nosných témat knihy je myšlenka, že živá, zdravá a dobré plody nesoucí farnost musí mít vizi – obraz budoucnosti, který členy farnosti naplní nadšením a touhou po proměně. Kdo nehledí do budoucnosti, přešlapuje na místě. Proto jsme se rozhodli začít pracovat na vizi pro naši farnost. Bude to běh na dlouhou trať, ale – jak řekl Konfucius – i cesta dlouhá tisíc mil začíná prvním krokem.

Na setkání několikrát zazněla věta, že farnost se nedá vést jako firma. Ale proč by to vlastně nešlo? Náš generální ředitel má přirozenou autoritu (*2Pt 1,17*) a schopnost inspirovat a vést lidi (*Jan 10,14-16*). Má dokonalý přehled o všem, co se ve firmě děje (*Žl 139,2-4*). Se svými podřízenými chce být v úzkém kontaktu a je kdykoliv připravený k individuální nebo týmové poradě (*Jer 29,12-13*). Sekční šéf jedná v souladu s generálním ředitelem (nebo se o to přinejmenším potivě snaží). Firemní směrnice jsou prověřené časem a praxí, sepsané tím nejlepším právním zástupcem podle pokynů generálního ředitele (*2Tm 3,16-17*). Firemní strategii (*Mk 16,15*) i bezpečnostní předpisy (*Dt 5,6-21*) máme zpracované. Naše pozice ve firmě je jasně daná (*1Jan 3,1*), stejně tak pracovní náplň (*Mt 10,7-14*), mzda (*Sir 11,22*) i výše prémie (*Mt 6,33*). Takže všechno je v podstatě jasné. Nebo ne? ☺

Pavel Rejman

Kursy Alfa 2019 ve farnosti Brno - Řečkovice

.... „Vše je založeno na tom, že přátelé přivádějí své přátele.“....

Poděkování

Jak to vlastně začalo? Malým letáčkem, který jsem dostala spolu se zpravodajem Rožeň? Najednou, zcela nečekaně jsem se ocitla na jedné z prvních přednášek a to spolu s blízkou osobou, která přivedla mne a další posluchače. Proč jsem zde? Ze zájmu o nové poznatky? Nejsem věřící, ale možná hledám?

Setkání začínala vtipem nebo humorovou průpovídkou, společnou večeří a promluvou prostřednictvím filmu. Následná diskuse nad šálkem čaje nebo kávy a zákuskem skutečně otevřená jakékoliv otázce nebo názoru. Této otevřenosti jsem proto využila. (*Pro všechny budoucí posluchače, kteří mají zábrany veřejně mluvit – při diskusi můžete také mlčet a jenom naslouchat.*) Velice příjemná oživení všech společných večerů byly zpěvy s kytarami. Až nyní si uvědomuji, že jsme zpočátku zpívali country písně s přidáním písně duchovní. Někdy během kursu se najednou country písně vytratily a zůstaly už jen písně duchovní (chvály?) a modlitby. Že by záměr?

Kurs probíhal v době konání festivalu Full of Life a jeho návštěvou jsme mohli částečně nahlédnout do života ve farnosti. Také jsme dostali pozvání do kostela na večerní chvály, jejichž smysl jsem neznala. Nezapomenutel-

ný zážitek. Oceňuji i možnost půjčit si během kursu ve farní knihovně knihy související s danou tematikou včetně různých druhů Bible a také jsem přijala za své „domácí úkol“ ☺☺ přečíst si jedno Evangelium z Bible. Všemi přidávanými aktivitami se pro mne stal tento kurs zajímavější.

Dovoluji si proto prostřednictvím zpravodaje vyjádřit své upřímné poděkování všem, kteří se podíleli na přípravě kursu a výběru písní, skvělým kytaristkám a mé blízké osobě, která mne do Alfy přivedla. Také děkuji účastníkům za bezprostřední a přátelské chování, zejména pak praktikujícím katolíkům za jejich příběhy a zkušenosti.

Nakonec velké poděkování otci Janovi, který je přirozenou autoritou a svým vedením s taktním přístupem navozoval po celou dobu příjemnou atmosféru.

Co napsat na závěr? Každý kdo hledá, nalézá... (Lk 11,10).

Libuše Fráňová

Renča pro EkvádoR

Milí farníci, zdravím vás z Ekvádoru! Už je to více než měsíc, kdy jsem dorazila do Jižní Ameriky. Po příjezdu mě čekaly nějaké přesuny a setkání dobrovolníků, které vyvrcholilo bohoslužbou vyslání. V Česku mi salesiáni říkali, že mě v Ekvádoru pošlou do hor nebo k moři (pobřežní části E.), ale do pralesa by neměli, protože tam jsou náročné podmínky a dobrovolníky z jiných zemí tam neposílají. A kam

jsem byla vyslána? No přece do té džungle. :) Naše osada nese název Wasak'entsa a nachází se v Amazonii, pralesní části Ekvádoru. Nejbližší městečko je vzdáleno asi 15 minut letu malým letadýlkem (nebo několik hodin chůze). Je to tady jiný svět i pro Ekvádorce, natož pak pro mě. Máme tu trošku náročnější podmínky, ale stará se o mě můj nebeský Otec, tak jsem v těch nejlepších rukách. S Ním se dá zvládnout úplně všechno.

Před svým odjezdem jsem řešila, jestli budu mít nějaké internetové stránky nebo stránku na Facebooku. Hodně lidí se mě na to i ptalo. Tento problém se ale hned po mém příjezdu vyřešil. Mám to složitější s časem, elektřinou i internetem, takže stránky nebudou mít žádné. Čas od času se ale budou mé příspěvky objevovat na stránkách Adopce nablízko, tak mé počínání můžete sledovat tam.

(www.adopcenablizko.cz)

Chtěla bych vám moc a moc poděkovat za vaši podporu, finanční i duchovní. Hrozně moc si toho vážím a pamatuji na vás ve svých modlitbách.

Renča Schmidtová

Z deníčku táborové kuchařky

Je to takový tradiční koloběh. V září jsou v nás vzpomínky ještě živé, voňavé a barevné. Koncem října jsou situace i útržky vět překryty podzimní smrtštinou dojmů a zážitků. Napětí z rozhodující táborové bitvy proti nepříteli opadlo, zoufalé celotáborové

nevyspání je dohnáno, zapomenuty jsou vosy, myši, pavouci i noční bouřka, při které nám otvorem v tee-pee napršelo na spacáky.

Když se venku ochladí, jsme vděční za teplo domácího krbu a pevnou střechu nad hlavou, ale kdesi v koutku duše hřeje vzpomínka na usínání u ohně v tee-pee. Při poslechu písniček z radia sníme o tom, jaké by to bylo být Hlídačem krav, nebo žít v Grónské zemi, kdesi v koutě stojí Bedna od whisky a na hladině plují Tři citrónky. U stolu v městské restauraci vzpomínáme na legendární táborové pochoutky. „Co vy to tam na táboře vaříte, že o tom básní ještě dlouho po táboře?“, ptají se nás vždycky maminky malých táborníků i velkých vedoucích. Inu, obyčejná jídla, vařená s láskou a kořeněná spolu prožitým dobrodružstvím.

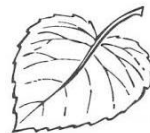
V prosinci už šeptem mezi sebou přiznáváme, že se těšíme na další tábor. Kolem Velikonoc už to říkáme na potkání každému, a kdyby nás ve městě nedrželo husté pletivo závazků a povinností, tak snad sedneme do auta a jedeme a jedeme, dole ve vsi odbočíme vlevo a za mostkem doprava, a pak ...

Co vlastně dělá tábor táborem? Není podstatné, jestli se s prťaty proměníme na indiány, jako letos na táboře rodin, nebo s udatným Raditem do Souches a paterem Martinem Středou bráníme Brno proti dobyvačným Švédům na farním táboře se školáky a jejich vedoucími. Ani není rozhodující, jestli spíme v tee-pee, nebo

v podsadovém stanu. To hlavní se odehrává venku, při setkáních od rána do večera, při společné práci i při hrách, u stolu při jídle i večer kolem ohně a společném usínání ve stanu nebo pod hvězdami, zkrátka při společném srůstání v jedno společenství. Mimořádným letošním zážitkem farního byla společná večerní modlitba chval v otevřeném tee-pee nazývaném katedrála a určeném pro mše svaté. Malí i velcí jsme byli totálně vtaženi do spontánní modlitby proseb a díky, do intenzivního setkání se Stvořitelem, Dárcem všeho dobrého, Ochráncem a bezvýhradně přijímající Láskou.

Snad mají ty táborové louky v sobě nějaký tajný urychlovač tohoto srůstání do jednoty, nevím. Bylo by odvážné tvrdit, že jsme se tam, v přírodě a mezi kamarády, cítili tak trochu jako v Boží náručí? Boží království je mezi vámi, říká se v Písmu, a snad tomu smíme rozumět i tak, že střípek Božího království je všude tam, kde mezi lidmi probíhají konkrétní skutky a postoje přátelství, pochopení a vstřícnosti. Této zkušenosti lásky velmi dobře rozumějí i docela malé děti. Když totiž maminka připomínala malé Toničce, že zítra jedeme z tábora domů, prohlásila tato 2,5letá rozhodně: já tady chci bydlet!

-maš-

Nastává čas...

Po postupném snižování financí na zajištění chodu církve ze strany státu nastává čas, abychom převzali odpovědnost na svá bedra. Jednou z možných forem je zapojení do fondu PULS. Prostředky tohoto fondu jsou použity především na mzdy kněží.

„Velká rodina malých dárců“ – tak zní podtitul PULSu, který pěkně vystihuje zapojení mnoha do společného díla. O tom, že mnoho lidí již pochopilo, svědčí rostoucí číslo zainteresovaných. V současné době je v brněnské diecézi více než 3 200 donátorů. V naší řeckovické farnosti nás zatím přispívá 55 (a patříme tak mezi aktivnější farnosti).

Možností, jak lze finanční příspěvek posílat, je více – hotově, prostřednictvím SIPO, příkazem z účtu. Pokud se někdo rozhoduje, že by se také zapojil, ale neví, jak na to, můžeme – z pověření našeho pana faráře Kotíka – pomoci či poradit, a to v neděli mezi první a druhou mší sv. (tj. cca 8:15 – 8:30). Bližší informace jsou k dispozici také na nástěnce venku na kostele nebo na webových stránkách <https://donator.cz/>.

Jana Šimonovská, Marie Procházková

Střípky z prázdnin

neboli odpověď na otázku, nad kterou se sdílíme na setkání ve společenství farních evangelizačních buněk. Co pro mne udělal Pán?

Vracela jsem se ve velmi horkém letním večeru za tmy z adorace. Potkala jsem svoji známou z ulice, která se mě občas ptá: „Kam jdeš?“ Mé odpovědi jsou často, že jdu do kostela. Toho dne se mě také zeptala: „Odkud jdeš?“

Musela jsem se smát: „To neuhodneš. Byla jsem za jedním mužským.“

„Fakt? A za kterým?“

„Za Ježíšem.“

„No, to jsem si mohla myslet. Že mě to hned nenapadlo. A on teď ještě úřaduje?

V tom vedru? "

Z tábora

Při vaření na farním táboře jsem každý den telefonicky objednávala pečivo v pekárně. Bylo to potřeba nahlásit do 11 hodin. Obvykle jsme brali tak 10 chlebů a 70 rohlíků. Ve středu jsem po obědě zašla pro mobil do stanu. S hrůzou jsem zjistila, že jsem zapomněla objednat pečivo. Běžela jsem do kuchyně a s Markétou počítala, kolik bude čeho třeba. Měli jsme hodně chlebů navíc, tak jsme se domluvily, že objednáme všeho méně. A hned jsem zavolala do pekárny. Bylo před 14. hodinou. Paní mně řekla, že už musela objednávku udělat za nás.

„Objednala jsem vám 6 chlebů a 50 rohlíků. Kolik jste chtěli?“

„6 chlebů a 50 rohlíků,“ byla moje odpověď.

Na druhém konci drátu bylo chvíli ti-cho.

„Opravdu jste chtěli tolik?“

„Ano, 6 chlebů a 50 rohlíků.“

Míla B.

Z farní knihovny

Timothy Radcliffe: Proč chodit do kostela?

Proč chodit do kostela? Tohle je otázka, která mnohé z nás provází po celý život. Někdo ji vyřeší tím, že do kostela přestane chodit a má pokoj, někdo se spokojí s tím, že to tak vždycky bylo a už nějak povždycky bude. V úvodu knihy je též uveden úsměvný důvod: „... protože jsi biskupem této diecéze“. Někdo však tuší, že jsme tímto pozváni na cestu postupné proměny toho, kým jsme v „já, ale už ne já“. Že jsme pozváni poznávat sebe i Boha v cizím člověku a též v jádru své bytosti. Že chodíme do kostela, abychom z něj mohli vyjít a vydali se k druhým lidem, sdílet s nimi jejich životy a objevovat pro ně Boha, který v nich již je.

Když tak listuji knihou, co by stálo za zmínku, najdu něco skoro na každé straně. Třeba o zpovědi, kdy Bůh nemění svůj názor na nás, ale náš názor na něj. On se nemění, On je stále a pořád láska. Nebo o hříchu, který převážně pramení z toho, že chceme být někým jiným, než vskutku jsme. A taky, že se nemáme brát až tak příliš vážně, vždyť i andělé mohou létat jen proto, že tak činí, na rozdíl od andělů

padlých. Ve středověku věděli, že nejlepší je se ďáblu vysmát, a proto chránili posvátno katedrál groteskními maskami chrličů.

Jak jen tohle všechno dostat do života... Poprosím.

Honza V.

Gustovo okénko

Církev je velmi živý organizmus, našťestí má velmi spolehlivou hlavu - Krista. Co se děje uvnitř těla Církve, je v někdy skoro neuvěřitelné. I na nejvyšších místech se najdou kabrňáci, kteří obviňují samotného papeže z hereze. Ale i na nižších pozicích, včetně farních, se nachází spousta "farizeů a zákoníků", kteří vždy vědí, co je správné a jak to vždy bývalo a jak to musí být... Pokud se sami dostáváme do této soudcovské pozice, měli bychom se ptát, zdali své bližní milujeme a zda jim přejeme Boží požehnání a vykoupení. K tomu se váže i krásný vtíp:

Paní Blacková ve chvíli zbožné modlitby dostala "světlo" a uvědomila si, že jí žádná církev není hodna. Na každém křesťanském společenství viděla spousta chyb, které by urážely její svatost, a proto se rozhodla, že se svou služebnou založí novou církev. Svolala tiskovou konferenci. Při ní jí byla televizí položena otázka: „Paní Blacková, opravdu se domníváte, že jen vy a vaše služka budete spaseny?“ Odpověď byla překvapující: „Abych pravdu řekla, o služebné mám vážné pochybnosti.“

A.D.

Informace z FER

Milí přátelé,

se začátkem školního roku se opět vracíme k našim pravidelným informacím z farní ekonomické rady.

Máme radost, že projekt fondu PULS se úspěšně rozběhl. Funguje spravedlivé odečítání plateb donátorů registrovaných za naši farnost od povinného odvodu farnosti na potřeby brněnské diecéze. Chtěli bychom vás dále povzbudit, abyste se zapisovali jako donátoři do tohoto fondu. Podobně jako má rádio Proglas své „KAPRY (Kamarády Proglasu)“, kteří pomáhají v místě svého bydliště distribuovat materiály rádia a sbírat peníze pro jeho provoz, snaží se i fond PULS vybudovat síť spolupracovníků ve farnostech. Tito spolupracovníci vysvětlují a pomáhají farníkům se zapojením do projektu. V naší farnosti se tohoto úkolu ujaly paní Šimonovská a Procházková, a jejich článek si můžete přečíst výš v tomto čísle Rožně.

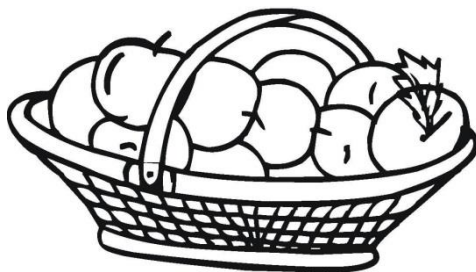
My, ve farní radě, se prokousáváme projektováním a povolováním k plánovanému budování zázemí k farní herně a rekonstrukci kanalizace. Rádi bychom v letošním roce zahájili alespoň některé přípravné práce.

Kromě mnoha dalších věcí také rozbíháme projekční práce na rekonstrukci kůlny. Na západní a severní zdi fary, v prostorách toalet a farního klubu, se nám začala objevovat prolínající vlhkost a také mostek u vstupu na faru z ulice Uprkovy je už dlouho ve špatném stavu. Budeme tedy muset připravit řešení i pro tyto problémy.

Dobrou zprávou pro nás je, že naše farnost je živá a stojí si relativně dobře ekonomicky. Tou horší zprávou je, že kvůli tomu nebudeme moci nadále využívat dotace z biskupství pro naše pastorační projekty. Věříme však, že nás to nijak neodradí v nich pokračovat.

Práce je tedy dost, tak s chutí do toho.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Stránka pro děti

Milé děti, milí čtenáři,

stalo se vám někdy, že se vám něco vážně (vážně!) nepovedlo? To se stalo nejspíš každému z nás. Moje kamarádka se takhle o prázdninách rozhodla, že upeče výborný ovocný koláč. Míchala těsto, přemýšlela nad něčím úplně jiným, a vůbec si nevšimla, že místo dózy s cukrem vzala do ruky dózu se solí! Když si to uvědomila, byla už sůl krásně zamíchaná do těsta! Zkusila přidat víc cukru, aby sůl zamaskovala, zkusila přidat koření, ovoce, šťávu. Nic nepomohlo. Těsto bylo pořád slané a chuť byla čím dál horší. Nedalo se nic dělat. Kamarádka těsto musela vyhodit a začít znovu od začátku. Musela umýt všechno nádobí, připravit si znovu suroviny. Naštěstí vše měla a koláč se na druhý pokus povedl výborně.

Každému z nás se občas něco nepovede. Někdy jsou to drobnosti, jako když neposlechneme maminku, kopeme si s míčem v obýváku a rozbijeme vázu. Jindy jsou to závažnější drobnosti, když nezvládneme písemku ve škole nebo se vykašleme na úkoly. Občas něco pokazíme víc, vyrazíme na kole rychle a bez helmy a skončíme v nemocnici nebo strčíme do kamaráda jen tak ze srandy a on si při pádu zlomí ruku. No a čas od času něco opravdu pěkně „zvořeme“ – to když někoho zraníme uvnitř. Pohádáme se kvůli hlouposti, nadáváme někomu, vyčítáme ostatním jejich chyby, pomlouváme je, urážíme, odsuzujeme. Nejen lidi, ale i Pána Boha.

Naštěstí kromě toho, že umíme něco občas pěkně pokazit, umíme taky svých chyb litovat a napravovat je. Uklízíme po sobě svoje nepořádky a začínáme znovu a lépe. Pán Bůh fandí našim pokusům o nápravu a o to být lepší a dává nám spoustu šancí na nový start. Každé ráno je nová šance být lepší a dělat méně chyb. Každá svátost smíření je šance na nový lepší život. A dokonce i začátek školního roku je nová příležitost. Můžu být lepší kamarád? Můžu být méně sobecký? Můžu třeba více pomáhat?

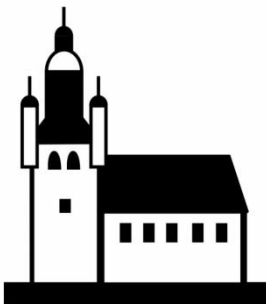
Takže hodně štěstí a Boží podpory při startu nového školního roku a při všech dalších nových začátcích.

Terka

Pořad bohoslužeb do začátku adventní doby

30.9. Po		18:00	za zemřelou dceru Lenku, zemřelé rodiče a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
2.10. St	<i>sv. andělé strážní</i>	18:00	za vnučku Klárku a její rodiče
3.10. Čt		7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.10. Pá	<i>sv. František z Assisi</i>	18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Sv. za syna Petra
5.10. So	<i>sv. Faustyna Kowalská</i>	7:00	za živou a zemřelou rodinu Staňkovu a Mayerovu
6.10. Ne	27. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
		8:30	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
		10:00	za zemřelé manžele Josefa a Marii a zemřelou Miluši Hladkou
7.10. Po		18:00	za zemřelého Jana Pavlu a celou živou rodinu
9.10. St		18:00	na poděkování
10.10. Čt		7:00	za dar nového života
11.10. Pá		18:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Sv. na poděkování a za Boží ochranu a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
12.10. So		7:00	za ministranty a varhaníky naší farnosti
13.10. Ne	28. neděle v mezidobí	7:15	za farní společenství
	Slavnost posvěcení kostela	8:30	za zemřelé rodiče, dvoje prarodiče, zemřelého Aloise a Františka a za celou živou rodinu
		10:00	za zemřelou a živou rodinu Boucníkovu, Krškovu a na poděkování k 50 letům trvání manželství
14.10. Po		18:00	na úmysly dárců
16.10. St		18:00	na poděkování za dar života a dary Ducha Svatého
18.10. Pá	<i>sv. Lukáš</i>	18:00	za zemřelou Boženu Michelovou a živou rodinu
19.10. So		7:00	za syna, manžela, živou rodinu a duše v očistci
20.10. Ne	29. neděle v mezidobí	7:15	za zemřelé a živé rodiny Síbralovu a Žitkovu
		8:30	za zemřelé rodiče, živou a zemřelou rodinu a na poděkování s prosbou o další pomoc
		10:00	za farní společenství
21.10. Po		18:00	na poděkování za dar života a Boží požehnání pro zemřelou a živou rodinu Sochovu a Šimičkovu
23.10. St		18:00	za dary Ducha Svatého pro syna Petra
24.10. Čt		7:00	na úmysl dárce
25.10. Pá		18:00	za zemřelou Vlastu Doleželovou a živou rodinu
26.10. So		7:00	za zemřelé
27.10. Ne	30. neděle v mezidobí	7:15	za Dagmar Hájkovou a zdraví v celé rodině
		8:30	za zemřelou rodinu z obou stran
		10:00	za farní společenství
28.10. Po	<i>sv. Šimon a Juda</i>	18:00	za nemocné
30.10. St		18:00	na poděkování za 50 let života s prosbou o dar víry pro maminku
31.10. Čt		7:00	za živou a zemřelou rodinu Zejdovu

1.11. Pá	Slavnost všech svatých	7:00	na úmysly dárců
		18:00	za zemřelou rodinu Fajkusovu a Horníčkovu
2.11. So	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:00	za zemřelého tatínka
		18:00	za všechny zemřelé
3.11. Ne	31. neděle v mezidobí	7:15	za dary Ducha Svatého pro syna, manžela a bratra
		8:30	za oboje rodiče, manžela a vnučku Lucinku a Boží požehnání pro celou rodinu
	<i>Adorační den farnosti</i>	10:00	za farní společenství
4.11. Po		18:00	na poděkování za dar života
6.11. St		18:00	na poděkování za dar života a zemřelou rodinu
7.11. Čt		7:00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.11. Pá		18:00	za zemřelého Jana Kalába, rodinu Kalábovu a Tomáškovu za živou a zemřelou rodinu Tomancovu a Zelinkovu
9.11. So		7:00	za zemřelého tatínka Víta a tetu Marii
10.11. Ne	32. neděle v mezidobí	7:15	na úmysl dárců
		8:30	za rodinu Kupcovu a Novotných
		10:00	za farní společenství
11.11. Po		18:00	na poděkování za 48 let
13.11. St	sv. Anežka Česká	18:00	za maminku a za Boží požehnání pro živou rodinu
14.11. Čt		7:00	za dar vzájemného porozumění ve farnosti
15.11. Pá		18:00	za Alžbětu Siegelovou a rodinu za zemřelé rodiče Havlíkovy
16.11. So		7:00	na poděkování za dar života
17.11. Ne	33. neděle v mezidobí	7:15	za živou a zemřelou rodinu
		8:30	za nemocné (s udílením svátosti nemocných)
		10:00	za farní společenství
18.11. Po		18:00	za živou a zemřelou rodinu Hrbkovu a Nohelovu
20.11. St		18:00	za zemřelého manžela Jana, zemřelé rodiče a prarodiče z obou stran a živou rodinu
21.11. Čt		7:00	za společenství seniorů
22.11. Pá		18:00	za rodiče Pohankovy za rodiče Matulovy, sourozence a živou rodinu
23.11. So		7:00	na poděkování a za Boží požehnání a dary Ducha Svatého
24.11. Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:15	za farní společenství
		8:30	za zemřelou a živou rodinu Konečnou
		10:00	za živou a zemřelou rodinu Kopolovou a Pavlovskou
25.11. Po		18:00	za akolyty naší farnosti
27.11. St		18:00	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
28.11. Čt		7:00	za rodiče Brabcovy
29.11. Pá		18:00	na úmysl dárců za katechetky naší farnosti
30.11. So	sv. Ondřej	7:00	za zemřelé
1.12. Ne	1. adventní	7:15	za † Antonína a Drahomíru Tomáškovy, Josefa a Miladu Kazdovy
		8:30	za Jana Pleského, † rodinu Grodovu a za živou rodinu
		10:00	za farní společenství

**Srdečný dík za všechny vaše příspěvky.
Uzávěrka adventního čísla bude 22. 11. 2019.
Přejeme požehnané prožití podzimních dnů.**

